

LAIVAS

No. 20. Metai VI

Geg. (May) 15, 1926

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

 Sekmadienis Po ŽENGIMO DANGUN ŠVENTĖS.

L e k c i j a .

I PETRO, 4, 7-11.

YLIMIAUSIEJI: Bukite išmintingi ir budrus maldose. Bet visupirma turėkite vieni kitiems nuclatinės meilės, nes meilė uždengia nuodėmių daugybę. Bukite vieni kitiems svetingi be murmėjimo. Patarnaukite kits kitam, kiekvienas ta dovana, kurią jis yra gavęs, kaip geri daugiopos Dievo malonės užvaizdai. Jei kas kalba, tegul kalba kaippo Dievo žodžius; jei kas eina tarnystę, tai tedarai kaippo Dievo suteikiama jai galia, kad visame butų pagarbintas Dievas per Jėzų Kristų.

E v a n g e l i j a .

JO. 15, 26-16, 4.

NUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Kuomet ateis Ramintojas, kuri aš jums siūsiu, ji liudys apie mane. Iš jus liudysite, nes nuo pat pradžių su manim esate.

Tai jums kalbėjau, kad nesipiktintumėte. Jie išmes jus iš sinagogų; ateina net valanda, kad kiekvienas, kurs jus užmuš, tarsis tarnaujantis Dievui. Tai jie jums darys, nes nepažino Tėvo, nė manęs. Bet aš tai jums kalbėjau, kad, atėjus jų valandai, atsimintumėte, jog aš buvau tai jums sakęs.

Šv. Tamas Akviniotis sutaisė maldele Kryžiaus pagerbimui, kurią kalbėdavo, darydamas ant savęs kryžiaus ženklą:

Kryžius mano tikras išganymas,
Kryžius, kurį visumet garbinu,
Viešpaties Kryžius su manim,
Kryžius mūsų priebėga.

Šv. Tėvas Pius IX kalbantiems šitą maldele suteikė 300 dienų atlydų kartą dienoje. (21 d. sausio, 1874 metais).

— o —
"Teesie visur mylima švenčiausia Jėzus širdis!" — Kalbantiems šinos žodžius šv. Tėvas Pius IX suteikė 100 dienų atlydų kartą dienoje (23 d. rugsėjo 1860 m.)

— o —
"Jėzau, ramus ir nužemintos širdies, pada-

ryk mano širdį panašia tavajai!" — Kalbantiems šitą maldele šv. Tėvas Pius IX suteikė 300 dienų atlydų kartą dienoje. (25 d. sausio 1868 metais).

— o —
"Jėzaus širdie, deganti mūsų meilė, uždegti sava meile mūsų širdį!" — Kalbantiems šitą maldele šv. Tėvas Leonas XIII suteikė 100 dienų atlydų kartą dienoje. (16 d. liepos m. 1893 metais).

— o —
Einant kryžiaus kelius arba stacijas yra gera prie kiekvienos stoties sukalbėti sekanti meldele:

"Garbiname Tave, švenčiausias Viešpatie Jėzau Kristau, ir šloviname Tave; nes per savo šventą kryžių atpirkai šį pasaulį!"

Šv. Tėvas Leonas XIII kalbantiems šitą maldele suteikė 100 dienų atlydų kartą dienoje. (21 d. vasario 1891 metais).

Mūsų Darbų Vertė.

Pavasaris yra gražiausias metų laikas. Žydinčiame gegužyje gamta pasireiškia savo visame didume ir grožyje. Mes gėrimėsi žemę šildančia saule, žaliomis lankomis, žydinčiais medžiais, parlėkusiais iš šiltesnių kraštų paukščiais. Bet mažai arba visai nepastebime antrojo, smulkaus pasaulio, kame gyvuoja tukstančiai mažutėlių gyvybių, lekiojančių ore, plaukiojančių vandenyje ir besirausančių žemėje. Kaip didieji kuriniai, taip ir mažutėliai, visi lygiai skelbia Viešpaties Dievo išmintį. Mes tuo smulkiu pasauliu menkai tesijdomaujame, nes savo akimis mažai jį tematome.

Panašiai atsitinka ir žmonių gyvenime. Spauda rašo ir žmonės kalba apie garsius vyrus, kurie pasižymėjo vienoje ar kitoje mokslo ir meno srityje. Kiek garbės tenka išradėjams, dailininkams, muzikams, garsiems kalbėtojams! Bet kaip mažai terašoma ir tekalbama apie tas nematomas dorybes, kuriomis puošiasi pasauliui visiškai nežinomi dvasios milžinai. Kam šandie yra žinomas pasišventimas sesutės, kuri savo visą gyvenimą pavedusi svetimų vaikų mokymui ir auklėjimui arba vargdienių, senelių, našlaičių, ligonių priežiurai. Tai nuolatinis diena iš dienos artymo naudai pasiaukojimas, dažniausia be dėkingo minėjimo. Ne daugiau težinomas gyvenimas ir dvasios vado, parapijos tėvo, kuris sako pamokslus, klauso išpažinčių, lanko ligonius. Kiek ašarų nušluostyta ir

širdžių suraminta, vilties gyvenimui suteikta, ramybės ir laimės į gyvenimą įnešta!

Palyginę žmonių darbus, garsius pasauliui žinomus ir slaptus vienam Dievui težinomus, mes pamatysime, kad tik tai tie darbai, kuriais pasaulis nesijdomauja, savo ant prigimtine prasme pakelia žmogų į dvasios milžinų skaičių, į angelų draugiją. Mums tuomet aišku, kad mūsų tobulybė ir išganymas nesiremia nepaprastais darbais, bet tik tai kasdieninių pareigų stropiu ir uoliu atlikimu, kurio pasaulis visiškai nemoka įvertinti. Išganyti savo sielą nėra jokio reikalo vykti į šv. Žemę, daryti stebuklai, pralieti kraują už tikėjimą, atversti ištisas tautas į Kristaus Bažnyčią. Tereikalingas vienas dalykas — ištikimai eiti Apveizdos nuskirtas luomo pareigas.

Pažvelgkime į šv. Juozapo gyvenimą. Jisai nepasižymėjo nieku nepaprastu, tik tai tobulai atliko jam Viešpaties Dievo skirtas gyvenimo pareigas. Kas šandie yra vertesnis — ar tasai paprastas darbininkas, kuris kasdieną, anksti keldamas vėlai guldamas, savo uždarbiu išmaitina šeimyną, gražiai išauklėja savo vaikus, geriausia atlikdamas savo tikybinės ir pilietinės pareigas; ar tasai valdovas, kuris, garbės ištroškęs, skaudžia ir žudo silpnesnį kaimyną, sugerdamas tėvynės ginėjų kraują ir našlių bei našlaičių ašaras? Pirmojo pasaulis nepažįsta, apie antrąjį istorijos mokslas knygas rašo ir visi

mokyti žmonės kalba. Kuris šių dviejų vertesnis Dievo akyse? Kuris laimingesnis šiame ir kitame pasaulyje? Atsakymas savaime aiškus.

Perskaitykime šv. Evangeliją, tą gražųjį Išganytojo pamokslą ant Kalno. Kam Jisai žada savo palaimą? Ar tiems, kurių vardai skamba po visą pasaulį? Visiškai ne! Kristus žada savo palaimą beturčiams dvasioje, romiems, nuliudusiems, alkstantiems teisybės, gailėstingiems, nesuteptoms širdims, taikiems, persekiojamiems dėl teisybės. Jisai jiems sako: "Džiaugkitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokesnis gausus danguje." (Mat. 5, 12). Viešpats Dievas nežiuri į žmogaus darbą, bet į jo intenciją, kuria jisai tą darbą atlieka. "Tavo kuno žiburys tai tavo akis — sako Išganytojas. Jei tavo akis nepage dus, visas tavo kunas bus šviesus; bet jei tavo akis netikusi, visas tavo kunas bus tamsus". (Mat. 6, 22-23). Žmogaus kunas yra jo darbas ir akis — jo intencija, kuri tam darbui vadovauja. Kiekvienas žmogaus veiksmas įgauna savo vertės iš intencijos. Štai kodėl ir menkiausi darbai įgyja antprigimtinės prasmės.

Žmogaus gyvenimas yra tartum vaidinimas. Kiekvienas šiame pasaulyje turi savo vaidmenį, kuris reikia gerai suvaidinti. Paskutinėje dienoje Viešpats Dievas neklaus koks vaidmuo žmogui buvo skirtas — valdovo ar tarno, bet kaip jisai tai suvaidino. Kai kurie mano, kad tikslai grynai dvasiniai darbai turi amžinos vertės. Jie, taip manydami, klysta. Reikia niekumet neužmir-

šti, kad kiekvienas darbas yra malda, tikslai jisai reikia su gera intencija tinkamai atlikti. Dievui tenka didesnė garbė iš mažutėlių gerų darbų negu iš didelių tuščių darbų. Paprastas nuolaidumas, gailėstingumas, nuoširdumas daugiau turi vertės ne tikslai šeiminoje, bet ir visuomenėje. Toki visuomeniniai santykiai teikia gyvenimui daugiau malonumo ir amžinybei didesnio nuopelno.

Reikia visuomet atminti, kad tobulybė susideda iš gerai atliktų niekniekių. Vieną kartą garsus Mikas Angelo kalė iš akmens vienam turtuoliui jo atvaizdą. Turtuolis, užėjęs sykį į dailininko dirbtuvę, nekantravo, kad darbas neskubiai einas pirmyn? "Ką tamsta, padarei nuo mano paskutinio atsilankymo į studiją?" užklausė turtuolis. "Štai, aš pataisiau šitą užuolanką, nulyginau aną kertelę; suminkštinau veido išraišką, plačiau atkalčiau šitą raumenį, pataisiau lupos apvalumą ir suteikiau daugiau energijos rankos išvaizdai", kalbėjo kurėjas. "Bet tai vis menkniekiai!" pertarė jį turtuolis. "Taip, atsakė Angelo, bet tie menkniekiai sudaro tobulybę. Ir tobulybė, tamstą galiu užtikrinti, nėra menkniekis!"

Panašiai ir žmogaus gyvenimo menkniekiai, jeigu jie gerai atliekami, sukuria tobulybę. Kiekvienas žmogus yra kviečiamas būti tobulu. "Bukite tobuli ir jūsų dangaus Tėvas yra tobulas." (Mat. 5, 48). Todėl kiekvienas žmogus turi suprasti savo darbų vertę. Jisai turi gerai įsidėmėti, kad kiekvienas jo geras veiksmas yra nuopelnas, kad svarbiausi nuopelnai yra geras

kasdieniņu savo pareiģu ējimas ir kad visu jo darbu antprigimtinē prasmē paeina iš jo intencijos. Šv. Paulius Apaštalas panašiai ragina elgtis tikinčiuosius, kalbēdamas: "Visa, ka jus darote

žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jēzaus Kristaus vardu, dēkodami per Jī Dievui ir Tēvui." (Kol. 3, 17).

J. N.

K. Dembskis.

Sažinēs Ramybē.

"Garbē Dievui aukštībēse, o žemēje ramybē geros valios žmonēms."

(Luk. 2, 14).

Žmonija dalinasi į du didžiu skyrīu: į geros ir blogos valios žmones. Skirtumas tarp tų dviejų rušių tame, jog geros valios žmonēs, budami ir su apsinkinta sažine, gana juos paraginti, nurodyti jiems tikrājį tiesos keliā, jie tuoj išsižada savo klaidų, silpnybių ir taīso savo gyvenimā. Tokiais tai buvo pirmi apaštalai, Zachijus, Magdalena, gerasis latras, šv. Augustinas ir daugelis kitų. Kitiems reikējo menko perspējimo ir jie jau susiprasdavo, bet buvo ir tokių, kuriuos reikējo gerokai pabarti, sujudinti užmigusių jų sažinę ir tuomet tik susiprasdavo Saulius, toks išdidus ir kraugeringas jaunikaitis, o vienok parblokštas kely į Damaskā šaukēs prie Viešpaties: "Viešpatie, ko nori kad daryčiau?" ir nuo to laiko lieka kitiems tobulybēs pavyzdžiu. Priešingai gi blogos valios žmonēs: jie nepriima šviesā, nepažįsta kas kilnu ir dora, jie geriaus pamilo tamsā, neg kad šviesā ir blogi jų darbai tikriausiai tai liudija. Nepažįsta jie nei Dievo buvimo, nei žmonių Atpirkējo-Kristaus. "Pasakykite

jiems, jog jo mokiniai naktį atējo ir, kuomet mes miegojome, pavogē jį" — taip nori bedievis įtikinti silpnabudį žmogų. Tikējimas jų nuožiura, yra tai savęs varginimas; kaip, girdi, žmogus gali varžyti save, savo prigimtį, klausyti teisingojo sažinēs balso. Sažinē bus rami, jei tik kunas patenkintas ir jei jo valia turēs pilnos laisvēs. Bet kaip tik tu, žmogeli sau nori, tenkink netenkinēs save, o sažinē nenurims; jī, kaip ta dangun iškilusi saulē, švies, ar tu tai norētum, ar ne ir aiškiai rodytavo paties blogus darbus. Tikējimas yra kiekvienam butinas. Jis pasireiškia sažinēs gilumoj: "a, tas mano elgesys geras, aš linksmas, patenkintas, jaučiu jog ateity už tai apturēsiu džiaugsmo, o jis bus man užmokesniu; kitas gi ne, man sažinē griaužia, — vadinas, kas nors įvyks man blogo, kaž kas mane už tai nubaus." Taip kalba sažinē, ir jī, tas vidujinis balsas aiškiai verčia tikėti. Sažinē ir tikējimas glaudžiai tarp savęs rišasi. Taigi norint surasti sažinēs ramybēs, reikia tikėti!

Dievas neliepė blogai daryti ir niekam nedavė laiko nusidėjimui. Jis netrokšta daug neištikimų ir nenaudingų sunų. — Taigi jei tave kas gundo, nesakyk jog tai nuo Dievo paeina. Kiek vienas yra gundomas savo geismų, kurie paeina nuo piktosios dvasios, kuri stengiasi užslopinti mūsų sąžinę.

Kuo remiasi ir kame gludi sąžinės ramybė? Nekaltame gyvenime. Todel vaikai džiaugiasi savo sąžinės ramumu pakol nepradeda nusidėti. Be dievoto auklėjimo vaikai kas kart ima sunkiau nusidėti ir jų sąžinė, budama visai akla, to nepastebi ir jiems neišmėtinėja. Taigi reikia dievotai auklėti vaikus ir ypač saugoti, kad neprarastų skaistybės, nes gautas smugis, gautoji žaizda greit neužgyja, o ligonis tuomet jau nebegrįš senojo padėtin.

Pas suaugusius žmones, pas senus nusidėjėlius, sąžinės ramybė randasi dievotoje išpažintyje, sakau dievotoje, nes be nusižeminimo, be gailėsio, apgaulinga išpažintis yra tik savęs apgaulinėjimas, yra nauju nusidėjimu ir visai naujais širdžiais nuodais.

Kad gerai atlikti išpažintį, reikia: 1) gerai savo nuodėmes atsiminti ir jas suskaičiuoti, 2) širdingai už jas gailėtis, 3) tvirtai ir ant visados jų išsižadėti, 4) širdingai visas nuodėmes išpažinti, 5) už jas atsisteisti, kaip Dievui, taip ir artimui.

Įvairios yra dorybės: tikėjimas, viltis, meilė, teisingumas, nusižeminimas, paklusnumas ir t. t. Kiekviena dorybė turi tam tikrą gerumo laipsnį, ir tai kiekvieni jų skirtinga. Kiekviena dorybė

gali būti įvairiais budais įžeista pav. teisingumas yra įžeidžiamas: vagyste, melu, nuskriaudimu, kyšių ėmimu ir t. t. gera artimo garbė gali būti įžeista apkalba, bei šmeižtu; nusižeminimas: — puikybe, užsispyrimu, išdidumu ir t. t. Aiškiai matosi, jog nuodėmių rušys ima pradžią nuo peržengtųjų dorybių kokybės. Toliau, kiekvieną dorybę galima padalinti įvairiais budais, ir taip tikėjimui: išsižadėjimu, prietarų garbinimu, stabmeldyste; vilčiai: — visišku nusiylimu ir perdideliu pasitikėjimu Dievumi; Dievo meilei: — piktakalbyste, neteisiu liudymu bei link Jo neapykanta; artymo savygarbai: — bereikalingu jo nuodėmių paskelbimu, kas skaitosi apkalba, ir neteisingų iš nebutų dalykų jam užmetimu, ką vadiname šmeižtu. Nuodėmių didumas paeina nuo jų rušių: aiškiai matome, kad vagystė nėra apkalba, apkalba nėra girtuokliavimu, girtuokliavimas — šmeižtu ir t. t.

Nuodėmės dalinamos į viduines, ir galvos bei širdies nuodėmės, ir išorines — lupų ir darbų nuodėmės. Nuodėmės didumas priklauso ir nuo to — ar ji liuosa valia papildyta ta pati nuodėmė nesikartoja. Čia kreipt dėmesį į laiką, gerai neatsimenant, nors ir apytikriai.

Sutraukti blogas mintis, geismus ir piktus pasirėjimus galima: 1) visišku jų išsižadėjimu, 2) atliekant priešingas blogoms mintims, geismams ir pasirėjimams dorybes, 3) pasirėjimu pasitaisyti ir nutarus daryti už nuodėmes atgailą, 4) pamiršimu kai kuriam laikui blogų minčių, geismų ir veiksmų, 5)

užsiimant priešingais dalykais: žaidimu, valgymu, miegu, ir kitu koku nors darbu.

Nuodėmių aplinkybes galima padalinti į septynius skyrius, atsakant šiems klausimams: — Kas? — Kur? — Ką? — Koku budu? — Del ko ir koku tikslu? — Kaip? — Kuomet? Šie klausimai palengvina atlikti gerą sąžinės sąskaitą su visomis smulkmenomis ir aplinkybėmis. Išpažintis — maudyklė, kurioje gali nusivalyti nuo savo raupu — nuodėmių.

“Kas išsilaikys iki galui, tas bus išganytas” — sako Kristus. Taigi, miels broli, negana gerai atlikti išpažintį, reikia toje nekaltybėje išbuti per visą gyvenimą iki karsto lentos. Kaip dirva, nors ir geriausiai sėjai prirengta, dar nėra pačiu vaisiumi, taip ir gerai atlikta išpažintis nėra moralinės tobulybės įgijimu; tai tik yra prirengtas žemės sklypas, kuriame iškils milžiniškas trobesys — krikščioniškoji tobulybė. Kaip sėjimas grūdų, nors ir geriausios rūšies, jei žemė bus tinkamai neprirengta, neatneša naudos, tik gamina nuostolį netenkant sėklos ir veltui praleidžiant laiką, taip ir atlikimas milžiniškų darbų, jei nebus paremtas gera išpažintimi, eis niekais. “Toksai žmogus, kurs pasnįkauja už savo nuodėmes, vėl jų prisileidžia, ką sau gelbsti žemindamasi? kas išklausus jo maldos? — Toli nuo nusidėjėlių išganymas: nes Tavo teisybės nieieškojo. — O žinome, jog nusidėjėlių Dievas neišklauso. — Ir kuomet ištiesite savo rankas, atgręšiu nuo jūsų savo akis; ir kuomet pa-

dauginsit malda, neišklausysiu jūsų; nes jūsų rankos yra pilnos kraujo” — taip kalba apie nusidėjėlius šv. Dvasia.

Ką reikia daryti, atlikus gerą išpažintį, kad ištverti nekaltybėje, nenustoti sąžinės ramumo ir žengti tikrojo tobulybėje? Reikia: 1). Kasdien atlikinėti bendrą ir atskirąją sąžinės sąskaitą, 2). Dažnai eiti išpažinties, 3). Dažnai priiminėt šv. Komuniją, 4). Turėti didelį pamaldumą į šv. Panelę Mariją ir 5). Ištvirti atgailos dorybėje už savo nuodėmes.

Trys yra laipsniai krikščioniškosios tobulybės: pradėtoji, siekiamoji ir pasiektoji tobulybė. Pradėdami nuo pirmojo tobulybės laipsnio turime pereiti iš eilės prie antrojo ir trečiojo. Kiekvienas organinis kunas, kurs turi savyj gyvybės, kaip štai medis, augalas ir t. t. pereina per visus tris aukščiau minėtus stovius. Ir taip: duokime medį, ką tik išaugęs yra, galima sakyti, pradėtajai tobulybe, augdamas jis tobulinasi iki savo sužidėjimo; kuomet jau atneša vaisių, tuomet jau, galima sakyti, jog pasiekė trečiojo tobulybės laipsnio, nors augalas dar visai jaunas. Taip jis neperstoja tobulinėtis iki mirties, arba, iki jis nenudžius.

Panašiai yra ir su kitomis butybėmis. Kiekviena iš jų pagal savo prigimties tobulinasi, ir tik pasiekusi trečiojo laipsnio, kuomet iškyla iki paskutinio tobulybės laipsnio, baigia savo gyvenimą.

(Bus daugiau).

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

Jei yra prirodytas faktas taip aiškiai kaip saulė šviečia, tai be abejo, liudnas čia ant žemės reikalingumas kentėti ir mirti; tai žmogaus padėtis tuose dalykuose, kurie yra būtina ant žemės: padėtis kokioje aš esu, kokioje tamsta esi, kokioje mūsų tėvai ir protėviai buvo ir mūsų vaikai bus; jokios žmogaus pastangos mus iš to neištrauks.

Ar nėra čionai ant žemės, aš klausiu, ir ar ne visuomet bus ligų, vargų, skausmų? Ar nėra ir ar ne visuomet bus našlių ir našlaičių? motinų liudnai verkiančių prie tuščio lopšelio?

Ar kas gali pakeisti tą dalykų padėtį? Ar kokia nauja draugija, kokia ji būtų, ar apsaugos mus nuo ligų, vargų, džiovos, karštaligės, choleros? Ar ji sulaikys nemalonias metų atmainas, žiemos pugas ir šalčius; vasaros deginančius karščius? Ar ji paliuosuos žmogų nuo jo blogų palinkimų, puikybės, meilės, smarkumo, neapykantos? O ypač ar apsaugos ji nuo mirties?

Ar tai visa yra tiesa, ar ne? Ar gi ne taip tikra, ir neabejojama, kad tai yra, kaip tikra kad visuomet bus tokia dalykų padėtis? Reikia būti bepročiu visa tai neigti.

Kas gi įvyksta tamstos meldžiu, tų faktų akyse — kas įvyksta, tiek neišvengiamųjų piktybių tarpe, su tuo nuolatiniu pasilinksminimu, ta pilna žemės laime, kurią komunizmas mums

žada? Vien ligų, liudėsio šešėlis užtenka tai sugriauti. Ir tie baisus neprieteiliai niekuomet nežiuri į mūsų duris.

Tamstos komunizmas arba socializmas (vadink kaip nori) tėra sapnas, tušti utopia, priešinga dalykų surėdymui.

Jis pats apsigaulioja arba mane apvilia, kad pažada man pilną laimę ant žemės, kur tokios nėra ir negali būti.

Tad aš esu priverstas ieškoti kitur laimės, kadangi ji turi būti kur nors randama, tai žinau; Dievo išmintingumas, gerumas, galybė yra man tikriausi prirodymai.

Kur tad aš turiu jos ieškoti? — Ten kur krikščionybė man ją rodo: branduolyje čionai ant žemės, jos gilnybė danguje.

Krikščionybė pilnai sutinka su mūsų marios padėties vienatiniu dėsniu. Ji mums paaiškina tą baisią vargo ir laimės problemą.

Ji apima žmogų visuose jo santykiuose iš jo pačios prigimties; ji skaitosi su asmeniais faktais, kuriuos komunizmas atmeta.

Kaip pradinį nupuolimą; visuotiną mėtavonę; Jėzaus Kristaus atpirkimą; reikalingumą sekti Išganytoją, kad dalyvautumėte tame atpirkime; amžinąjį gyvenimą, kuris mūsų laukia ir t. t.

Ji nesivaduoja skystuose protavimuose, sapnais paremtuose, kaip komunizmas.

Komunizmas mummyse nemato nieko kaip tik žievę; jis pamiršta apie branduolį. Krikščionybė nepamiršta žievės, — kuno. Bet ji mato ir branduolį ir randa, kad branduolis yra didesnės vertės už žievę. Ji visa kreipia prie sielos, prie amžinybės, prie Dievo.

Per įtekme taip šventą kai ir galingą, ji palengva apvalo mūsų sielą nuo puikybės, gobšumo, gašlumo; žodžiu nuo visų jos ydų; ir taip pasiekia giliausias tų piktybių šaknis, kurias mes nun išskaitliavome. Tiesa mūsų vargai didumoje kyla iš mūsų aistrų ir tas aistras krikščionybė malšina, stebia; jų stiprumą sulaiko, jas nuramina.

Ji duoda širdžiai tą džiaugsmą, tą ramybę, kurią sąžinės grynumas daigina.

Tikėjimas mums aiškiai parodo tąką, kuris veda į laimę; viltis ir meilė traukia mus bėgti tuo taku ir padaro lengvų, malonių ir švelnių priedermių jungą.

Jei ji tiek daro dėl sielos, krikščionybė nepamiršta nė kuno. Mes aukščiau pasakėme kaip ji tuo rupinasi.

Ji rupinasi juo, ne kaip su viešpačiu (kas būtų betvarkė), bet kaip su draugu. Ji palaiko jį blaivumu ir skais-tumu; ji šventė ją viešu garbinimu, Sakramentų dalyvavime, o ypač vienybėje su Jėzumi Kristumi Švenčiausiam Sakramente.

Religija priima paskutinį žmogaus atsidusimą; jinai palydi jį garbingai į paskutinį poilsį; ir ten jinai nepasako jam amžinąjį sudiev. Ji žino, kad vieną dieną tas krikščionis, verčiau jo kunas,

mirties krikštu, sugrįš iš dulkių, kelsis į garbę, bus vel suvienytas su savo siela ir gērėsis kartu neapsakomąja laime danguje.

Tokia yra krikščionybė.

Ji supranta kas yra laimė, ją pažada, ją duoda. Ji teikia tą laimę ant žemės, kuri tik yra galima ant žemės. jei ji neduoda tyros laimės, tai delto, kad tokia negali būti teikiama čionai ant žemės.

Ji remia savo prižadus nenykstančiais pamatais. Krikščionis žino, ko jis neturi ir ką jisai paveldės ateityje.

Todel visi tikri krikščionys yra laimingi. Jie turi vargų, skausmų; nuo jų čionai negalima būti liuosais; jo širdis yra nuolat pilna, nuolat rami ir patenkinta.

Ar komunizmas taip elgias su vargšu keleiviu, kurį bovija savo sapnais? Jis pažada ko jokia žmogaus jėga negali duoti; jis prižada negalimą.

Jis neturi kito pamato kaip vadų žodžius ir ar tie vadai gali įkvėpti pasitikėjimą?

“Pasaulis bus laimingas”, jie sako, “kai visa pasikeis”. Taip; bet kada gi visa pasikeis?

Komunizmas yra panašus į gudrų barzdaskutį, kuris šitaip parašė ant durų:

Rytoj barzdos čionai veltui skutamos.

Rytojus vis pasiliko rytojus.

Komunizmas ieško algos be darbo; krikščionis laukia savo algos po darbo.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

TRETININKŲ II SEIMAS.

Pirmutinis šv. Pranciškaus dvasinių sūnų ir daktarų seimas Chicago mieste 1921 metais buvo Tretininkų tarpe naujo judėjimo pradžia, kurio sėkmės tuomet dar buvo sunku pramatyti.

Praslinkus penkiems metams antrojo seimo prieangyje mes galime pažymėti sekančius davinius: naujos gyvybės užsimezginimas šioje šalyje Tretininkų draugijose; jų skaičius kelis kartus pasidaugino, tukstančiai naujų narių padidino jų sąstatą; praėjusių metų letargas pašalintas ir jo vieton pasireiškė gyva darbuotė visose pusėse.

Seimo posėdžių atspaudimas pasiliks atnaujinamoms kartoms medegos sandėlis ir viso veikimo akstinas. Anglų kalboje leidžiamas burtaininis mėnraštis "Third Order Forum" įnešė didelio veikimo į direktorių, globėjų ir pačių tretininkų programą.

Ne maža gero atnešė suorganizavimas Tretininkų į vieną bendrą tautinę organizaciją, kurią valdo du atskiru prezidentu: Provincijų Direktorių valdyba ir Ekskutyvis Komitetas, susidedas iš 7 asmenų, butent: trijų Pranciškonų, vieno Tretininko vienuolio, vieno Tretininko kunigo ir dviejų Tretininkų pasauliečių.

Tretininkų provincijų suorganizavimas, tai pirmutinis Tautinio Tretininko Seimo vaisius; svarbiausias, daugiausia žadąs, plačiausia užsimojās ir daugiausia išsivystęs šioje šalyje Tretininkų veikimas.

Dabar yra 7 Tretininkų provincijos, išdalintos per visas Suvienytas Valstybes. Šitos provincijos laikė kas metai savo seimelius, vykindamos pirmojo seimo nutarimą ir ruošdamos jau planą antrajam seimui.

Tretininkai padarė daugiau pažangos per šituos penkis metus, negu per daugelį metų prieš tai. Tai reikia su nusižeminiu ir dėkingumu prisipažinti.

Antrasis Tretininkų seimas, kuris taipgi minės šv. Pranciškaus 700 metų jubiliejų artinasi. Dar keletas mėnesių teliko ir visi šv. Pranciškaus vaikai susirinks tikslu platinti jo idėjas.

Ko mums tenka laukti iš II Tretininkų seimo? Daug, labai daug. Be abejo, antrasis seimas turi sulygti su pirmutiniu. Taip, žinoma, jisai turi net ir pralenkti pirmąjį. Vien prilygti reikštų stovėti ant vietos. Antras gi seimas turi duoti didelį žingsnį pirmyn.

Pirmutiniam seime buvo oficialiai užsiregistravę 3 arkivyskupai, 13 vyskupų, vienas buvęs generolas, 9 provincijolai arba jų vietininkai, 100 pirmutinio laipsnio Pranciškonų, suvirš 100 kunigų ir 1,094 Tretininkų kuopų atstovai, susirinkusieji iš 22 valstybių, iš Kolumbijos Distrikto ir iš Kanados. Šitas visas susirinkimas reiškė gražaus vaizdo, didelio susidomėjimo, gilaus entuziazmo ir uolaus noro išgirsti, išmokti ir veikti.

Su geresne ir platesne provincijų organizuote, su artymesne pačių kuopų darbuote, su gerai sutvarkytomis Tretininkų jėgomis antrasis seimas turi visiškai pralenkti pirmąjį. Tretininkai turi dideliais buriais vykti į New Yorko seimą. Kiekvienos kuopos ir jos narių obalsis turi buti: "Visi į New Yorką ir į seimą!"

Galima pažvelgti į busimojo seimo darbuotę: Centralinio Tretininkų biuro įsteigimas tikslu informuoti, skelbti ir platinti Tretininkų idėjas; ieškoti kelių sueiti į artymesnius santykius su kitų valstybių tretininkais; visas kuopas suvienyti į vieną organizuotą kuną — provinciją; suvienyti išsisklaidžiusius Tretininkus į vieną kuopą; galutinai suvienodinti Tretininkų įstatus; organizuoti Tretininkų kuopas kunigų tarpe ir seminarijose; atskirai įsteigti kuopas seniems vyrams ir jaunikačiams; įjūdinti jaunimą į darbą — įsteigti vaikinams ir merginoms atskiras kuopas ir jas supinti į taip vadinamą Tretininkų Jaunimo judėjimą; pagaliau plati propaganda įrašyti nariais į Tretininkus kuo daugiausia kunigų ir šiaip jau žmonių.

Šitie tai klausimai ir bus keliami antrame Tretininkų seime. Šioji programa turi uždegti kiekvieno Tretininko ir kiekvieno šv. Pranciškaus garbintojo sielą naujam darbui.

Antrojo seimo obalsis bus žodžiai, kuriuos padavė anais laikais šv. Tėvas Leonas XIII,

butent: "aptarti kelius ir priemones, kuriomis būtų sukelta viena bendra darbuotė visų Santvaros jėgų"; ir žodžiai šv. Tėvo Pijaus X, kuriuos jisai pasakė, kalbėdamas apie Tretininkus: — "Suvienyti visus šv. Pranciškaus vienuolius Tretininkus į vieną bendrą kuną, kad jų dvasia atsilieptų gailestingume, kuriuo taip ryškiai pasižymėjo jų serafiškas tėvas".

Tautinis Eksekutyvis Komitetas kviečia visus Tretininkus kuo skaitlingiausia dalyvauti antrame seime. Tasai komitetas lygiai prašo visų direktorių ir promotorių pagalbos šiame darbe. Visų Tretininkų turi būti viena mintis — pilnas jų seimo pasisekimas. Kurie jokiū būdu negali dalyvauti seime, gali savo moraline pagalba remti tas pastangas, kurios dedamos seimo pasisekimui.

"Todel visi į New Yorką; visi į Tretininkų seimą!" Kiek tik galima reikia stengtis

įanti seime dalyvumas. Turime atminti, kad iš antrojo seimo daug, labai daug laukiama. Atvykite ir kartu dalyvaukite piauoti ir vaisius rinkti. Antrasis seimas sukurs savo istoriją šioje šalyje.

Kun. B. Hess, O. M. C.

ANTRASIS TRETININKŲ SEIMAS.

Pirmutinis Tretininkų seimas įvyko 1921 metais Chicago mieste. Tuomet seimo sėkmės dar nebuvo gerai numatytos. Šiandie po penkių metų jos yra jau gana aiškios. Tasai seimas davė pradžios dideliame Tretininkų judėjimui, kuris savo darbą varo toliau. Antrasis Tretininkų seimas įvyks spalio mėnuo 3-5 dienomis, 1926, New Yorko mieste. Tai bus vėl žymus žingsnis pirmyn. Prie progos yra kviečiami visi Tretininkai ir jų prieteliai dėti savas pastangas, kad tasai seimas nusisektų kuo geriausia.

Kun. B. Hess, O. M. C.

Katalikų Pasaulys

OLANDIJA. — Viso krašto vyskupai patiekė tikintiems laiška, kuriame kreipia daug dėmesio į blogų knygų ir laikraščių skaitymą. Toksai blogas dvasinis maistas užnuodią žmonių širdis, mažina jų tikėjimą ir ardo tikros dorovės pamatus. Katalikiškoji spauda Olandijoje yra gana stipri ir kiekvieno kataliko viršiausia pareiga yra toji spauda palaikyti, kad jinais galėtų apginti katalikus nuo įvairių priešų užpuldinėjimų ir kad jinais sustiprintų pačių katalikų dvasinį gyvenimą.

MEKSIKA. — Sitoje šalyje verda kova tarp nekatalikiškos valdžios ir katalikų piliečių. Meksika yra katalikiška šalis, bet jos valdžia šiandie yra socialistų rankose. Kaip paprastai jiems vadovauja žydai. Rusijoje žmones žudo žydai Trocki, čia gi Meksikoje žydai Calles. Valdžia ištremia kunigus ir vienuolius, uždarinėja bažnyčias. Ne visuomet valdžiai tai pasiseka padaryti, nes žmonės susirinkę neleidžia bažnyčių uždarinėti arba kunigų į kalėjimus imti. Negelbsti kartais nė atsiųstoji kariuomenė. Pereitą savaitę vėl įvyko toksai susirėmimas, kuomet atvyko kariuomenė už-

daryti katalikų bažnyčias San Luis Potosi. Susirinkę žmonės neleido. Kareiviai pradėjo šaudyti iš kanuolių; užmušė keleta žmonių. Tuomet susirėmimas tą dieną pasibaigė. Už poros dienų vėl atvyko žandarai uždaryti bažnyčių. Žmonės, juos pamatę, susirinko didelėmis miniomis ir vėl prasidėjo kruvina kova. Žandarams pagelbon atvyko kareiviai, kurie tuojau pradėjo šaudyti iš kanuolių; keletas žmonių užmušta ir daugelis sužeista. Tikrai tokiu būdu, žmones numalšinę, uždarė jų bažnyčias.

ITALIJA. — Apeigų Kongregacija turėjo savo pilną posėdį, kuriame dalyvavo patsai šv. Tėvas. Buvo gvildinami stebuklai dviejų kankinių, butent kun. Jokubo de Sales ir kun. Viliaus Sautemouche, kuriuodu iš neapykantos katalikų tikėjimo priešai baisiai nužudė 1593 metais. Jų beatifikacijos klausimas buvo pasiūstas į Romą 1912 metais. Visa ištyrus, šiuodu kunigų kankiniu dabar bus išpažinti palaimintais. Iškilms įvyks 6 dieną birželio mėnesio.

— Pereitame sekmadienyje visose Romos bažnyčiose sulig šv. Tėvo įsakymu įvyko pamaldos už Meksikos persekiojamus katalikus.

Pamaldose dalyvauta žymiausių asmenų. Pat-sai šv. Tėvas pasiuntė Romos generaliniam vikarui kard. Pompili laišką, kuriame giria Romos žmonių supratimą ir jų pasielgimą nurodo pavyzdžiu kitoms tautoms. Kuomet šian-die Meksikos katalikai kenčia kruvinus perse-kiojimus, visį pasaulio katalikai turi melsti Viešpaties Dievo jiems ištvėrmės ir palamos.

— Viena mažiausių pasaulyje valstybių yra San Marino. Jinai ne senai paskyrė prie šv. Sosto savo atstovą. Pasirodo, kad visos, kaip mažos taip ir didelės, tautos ir valstybės nori turėti savo atstovus pas šv. Tėvą. Visi pasaulio diplomatai supranta, kad čia yra viso pasaulio diplomatų centras, čia esama didelės jėgos, nes šv. Tėvas yra valdovas 325 milijonų katalikų visose pasaulio valstybėse.

— Pereitą savaitę suėjo lygiai šimtas metų kaip didelė Brazilijos respublika turi užmezgusi santykius su šv. Sostu. Brazilijos atstovas tai iškilmei paminėti buvo sukvietęs daugelį Romos dvasinės ir pasaulinės diduomenės. Pažymėta paties atstovo, kad per tą 100 metų Brazilijoje iš 7 vyskupijų šiandie jau yra 80. Tai begalinė pažanga. Į atstovo kalbą atsakė patsai kardinolas Gasparri, keldamas aukštin Brazilijos valdžios ir josios žmonių didelį pasišventimą prie šv. Sosto.

PRANCUZIJA. — Paryžiuje buvo įkurta teatro aktorių draugija. Toji draugija yra grynai katalikiška, nes joje tegali priklausyti tik-tai katalikai. Josios tikslas vienyti katalikus aktorius ir duoti žmonėms katalikiškos dorovės vaidinimus; vengti visa, kas žemintų tea-tro vertę Katalikų Bažnyčios akyse. Draugija savo globėju pasirinko šv. Genestą, kuris pat-sai buvo aktorius. Prie progos draugijoje į globėjų eiles buvo įrašyti visi šventieji, kurie savo gyvenime buvo teatrų artistai, kaip štai šv. Porfirijus, Adrianopolio teatrų artistas, šv. Ardeleonas, Aleksandrijos artistas, ir šv. Pe-liagija, garsi penktame šimtmečiuje Antiochijos teatrų žvaigždė. Šitas apsireiškimas parodo, kad žmogus ne tiktai gali išganyti savo nemirtingą sielą, bet gali palikti ir šventu, šviesdamas gražiu pavyzdžiu kitiems, visuose luomuose ir visose profesijose.

ANGLIJA. — Liverpool mieste vienoje ligoninėje darbuojasi sesuo Melanija. Rodosi

nieko ypatingo, seserų ligoninėse daug yra. Bet šitoji sesuo yra žinoma tuo, kad šiomis die-nomis Prancuzijos valdžia suteikė jai už tuos jos ilgų metų darbus vargdienių globai auksinį medalį. Dovaną suteikė prancuzų konsulas, da-lyvaujant Liverpool miesto vyskupui Keating. Sesuo Melanija turi jau 71 metus, kurių 50 pralcido besidarbuodama ligoninėje. Jinai čia nuo 1875 metų neša sunkią ligonių prižiūrė-tojos našta. Bet kiek tukstančių yra tokių gerų sesučių, pasišventusių žmonijos gerovei. Joms teks ne tiktai laikinos valdžios teikiami auksiniai medaliai, bet ir amžini garbės vaini-kai.

— Londono Katalikų Vienybė beveik kiekvienais metais ruošia įvairias maldininkų ke-liones. Pernai tokia kelionė buvo suruošta į Romą, kadangi tai buvo šventieji metai. Dažnai nuo tokių kelionių atlieka daug pinigų, kuriuos suvartojama labdariniams tikslams. Šįmet, padarius apskaičiavimą, pasirodė, kad liko nuo pernai metų kelionių 10,000 dolerių. Katalikų Vienybė šituos pinigus atidavė lab-darybei. Kiekvienas vyskupas gavo jo valdomos vyskupijos pavargėliams po \$500. Šv. Vin-cento a Paulo draugija gavo vieną tukstantį dolerių, o likusieji buvo atiduoti anglų kolegi-jai Venerabile Romoje. Taip anglai suvartoja atliekamus pinigus. Katalikų Vienybė daug ge-ro daro visiems Anglijos katalikų reikalams — spauda, mokyklos, labdarybė ir t. t. viskas kuo geriausia prižiurima ir aprūpinama.

SUV. A. VALSTYBĖS. — Šį pavasarį Washington Katalikų universitetą baigia jau-nikaitis Ulrie McHale vos teturėdamas 17 metų. Šitoks jaunas žmogus dar niekumet nebaigė Amerikos aukštųjų mokyklų. Jaunikaitis yra kilęs iš Forest City, Pa. Pabaigęs pradinius ir vidurinius mokslus Carbondale, Pa., jau keturis metus mokėsi Katalikų universite.

— Michigan valstybės mieste Daggett žmo-nės miesto majoru išrinko katalikų kunigą A. Seifert, vietinės parapijos kleboną. Kunigas yra mieste tiek mylimas ir gerbiamas, kad beveik vienbalsiai liko išrinktas. Tebuvo tiktai 3 balsai paduoti už kitus asmenis; visi kiti už jį balsavo ir todėl klebonas ir liko išrinktas miesto majoru.

Lietuvos Žinios

Vilkaviškis. Katalikų darbas. Artinantis Seimo rinkimams katalikai subruzdavo smarkiau veikti. Veik visos organizacijos veikliai dalyvauja rinkimų kompanijoj: šaukia suvažiavimus, daro paskaitas ir t. t. Ukininkų Sąjunga su savo 20 skyrių, 1000 narių ir smulkaus kredito bankais įgyja vis didesnio pasitikėjimo valstiečių tarpe. Darbo Federacija turi daugiau 30 skyrių su 1000 narių; pastaruoju metu ypač dygsta mažžemių ir naujakurių s-gos. Pavasarininkai turi 40 kuopų su 1500 narių; gerai veikia katalikės moterys ir mokytojai. Tuo budu Vilkaviškio apskrityje yra apie 6000 organizuotos katalikų visuomenės. Upas žmonėse pakilęs, Seimo rinkimai tikrai bus laimėti!

Biržai. Socialistinės "Biržų Žinios" bando reformatus atstovauti. Biržuose nepersenai įvyko visos apskrities krikščioniškųjų organizacijų atstovų suvažiavimas, į kurį atvyko daug įgaliotų atstovų ir svečių. Susivažiavime atsilankė J. Eks. Žemės Ukio Ministeris p. Krupavičius ir Seimo atstovas p. Jočys, kurie darė pranešimus. Biržų socialistams tas krikščioniškųjų organizacijų atstovų susivažiavimas nepatiko, nes jie pamatė, kad apskirty daug yra susipratusių lietuvių, kurių negalima sužvejoti socialistų tinklan. Socialistinės "Biržų Žinios" bando prie reformų prisidėti, kad tik reformatai nepasiduotų katalikų įtakai. Biržų socialistai net sutiktų savo organą "Biržų Žinias" padaryti reformatų organu. Bet matyt, kad ir reformatai juos puikiai įvertina. Biržiečiai ir socialistai nieko nepeš per busimus Seimo rinkimus.

Veisiejai. (Seimų apskr.). Ilužo ir prigėrė. Nesenai du žmonės važiavo per Veisiejų ežerą. Vienoje vietoje, kur per šį ežerą teka upelis, ledas buvo nestiprus ir užvažiavusieji ilužo. Vienas spėjo laiku išsokti iš rogių ir išsigelbėjo, o kitas šoko į vandenį, norėdamas ištraukti arklis. Vienas arklis pavyko išgelbėti, o su antruoju pats gelbėtojas paskendo.

Simnas. (Alytaus apskr.). Girtuokliauja. Čia žmonės labai įpratę girtuokliauti. Ukininkai, atsivežę turgaus dienomis javų ir juos pardavę, pusę gautų pinigų beveik visuomet prageria. Geria šiaip dienomis, o jau per jomarkus tai visur gerovų kimšte prisikimšę.

Daug kas ir jomarke lankosi vien tik kad galėtų pagirtuokliauti. Pasigėrę keikia, nepadoriai rėkauja, o kartais net ima bonkomis galvas teškintis, kas policijai tenka numalšinti. Tokių atsitikimų daug. Tikri dyvai! Sunkiai uždirbtus pinigus sukiša žydams už baisiausius nuodus ir jais silpnina savo kuną ir sielą, o paskui "bėdavoja", kad sunku gyventi, nėra litų! Ar ne laikas susiprasti!

Griškabudis (Šakių apskr.). Staiga miršta žmonės. Šią žiemą Griškabudžio apylinkėje išmirė daug žmonių, ypač senų. Dabar pradėjo net staiga, beveik nesirgę, mirti. Taip, neseniai staiga pasimirė Vidgirių kaimo Valaitienė ir Lipkų kaimo Pranas Sederavičius. Apie pastarąjį vaikščioja žmonėse visokių kalbų, bet nežinia, kas kaltas, nes ir jisai pats buvo daug įsigėręs ir nusišaldęs. Bukim visuomet pasirenę prie mirimo, ne nežinome nei dienos nei valandos, kuomet Viešpats Dievas mus pašauks.

D-ro Matulaičio pėdomis. Vilkaviškis. Prieš porą savaitių staiga dingusi komunistė O. Šmeiguskaitė pasirodė pabėgusi į Rusiją. Ji, matyt, pasekė pirmiau iš Vilkaviškio pabėgusį kom. Jurkuną. O kiek socialistai Seime ir visuomenėje kalbėjo dėl jos nekaltumo, kiek paleido kalbų ant policijos dėl jos neva elektrizavimų, kankinimų ir man pasirodė, kad šis komunistės gynimas buvo neteisingas, ir jos neva pamišimas — tai tik apgavimas, tai aiškiai rodo ir šis jos bėgimas į Rusiją.

Tai dar kartą patvirtino, kad mūsų socialistai yra komunistų gynėjai ir tarp jų yra kažkokių slaptų santykių.

Dalinami dvarai. Mariampolės apskr. nebūtilgo bus dalinami šie dvarai: Ašmintos valstiejuje — Liepalotų ir Šmitiškių, Krosnos v. — Kočanovščizna, Kiaulyčios ir Rolių, Liubavo v. — Trempinių dv. ir Raudenio v. — Lokinskių dvaras.

Ardomas siaurasis gelžkelis. Vilkaviškio plentu iš Mariampolės į Naumiestį eina siaurojo gelžkelio vėžės, kurias rudija, nes niekas nemano jomis naudotis. Mėginta buvo išnuomoti, bet niekas nesiima atstatyti gelžkeluką. Tad nusitarta vėžes nuimti ir perkelti kitur, kur galėtų iš jų būti naudos.

MUSŲ DARBAI

Nedaug metų atgal Marijonų Vienuolija jau buvo pasirengusi pranykti nuo šios žemės paviršiaus. Bet, matyt, Dievo Apveizdos nebuvo skirta jai to likimo pritirti.

Dėka dabartinio Jo Malonybės Arciv. Jurgio Matulevičiaus ta vienuolija tapo prieš pačią jos mirtį pakelta nuo mirties patalo ir paskirta gyventi.

Dabar, Dievui dėkui, jau keli šimtai jos narių įvairiose šalyse dirba Dievo garbei ir Bažnyčios labui.

Sunkus buvo ir sunkus da yra atnaujintai vienuolijai gyvenimas. Darbų galybės jos laukė ir laukia. Kiekvienas jos narys, galima sakyti, dirba už du žmones, o nenudirbto darbo vis dar daug lieka.

Žinia, dirvonai plėsti nelengva.

Kaip visų šalių Marijonams nelengvas darbas, taip ir Amerikos. Jau nekartą čia "Mūsų darbuose" tai buvo pažymėta.

Bet mes, Amerikos Marijonai, turime kuo pasidžiaugti. Geraširdžiai žmonės tēmija mūsų darbus, supranta visus mūsų reikalus ir matome, kad net neprašomi, nemaldaujami, eina mums pagalbon. Remėjų aukos nuolatos plaukia. Kandidatai į vienuoliją ima atsiliepti. Žinoma, pageidaujama, kad kandidatų vis daugiau atsirastų, nes darbo nepritruks.

Kuriems tik rupi dirbti saviems lietuviams katalikams, tekreipia kandidatus į mūsų Vienuoliją.

Pageidaujami vaikinai iš kolegijų, high schoolių, baigusių pradžios mokyklą ir kitokių. Priimami ir senesnio amžiaus, kurie myli ramų, darbštų gyvenimą ir trokšta geriau pagarbinti Dievą ir aprupinti savo sielą.

Kurie kandidatai pasirodo tinkami ir lieka priimti vienuolijon ir tampa tikrais vienuoliais, tai jų tėvams netenka turėti didelių išlaidų, nes vienuolija pati jau jaisiais, sulyg savo išgalių, rupinasi. Taigi ir neturtingų tėvų vaikai, jei tik turi pašaukimą ir norą būti vienuoliais, gali jaisiais tapti, o paskui vienuolija jau juos auklėja, prie ko jie labiau tinkami yra.

Lietuviai katalikai, net ir geriausi, neturi

gero supratimo apie vienuolijas ir gyvenimą jose. Jie įsivaizdina sau vienuolynus neretai kaip kokius kalėjimus. O kuomet vienuolijų priežai arba dėl kokių nors priežasčių prašalinti iš vienuolijų, papasakojo įvairių melų, na tai da baisiau viskas atrodo.

Svetimtaučiai katalikai, kurie su vienuolijomis nuo senų senovės yra apsipažinę, visiškai kitaip, negu lietuviai, žiuri į vienuolijas. Tarp jų galima rasti nemažai šeimynų, kurių visos dukters yra vienuolėmis, o sūnūs vienuoliais.

Daug svetimtaučių katalikiškų šeimynų laiko sau gerbt turrėti iš savo šeimynos nors vieną vienuoliniame gyvenime.

Lietuviai katalikai eina prie to ir, laiku bėgant, prieis. Kaip Lietuvoje tėvai labai pageidavo, kad mokslą einas sunus liktų pausulinu kunigu, taip ims toliau pageidauti kad dukters taptų vienuolėmis, o sūnūs vienuoliais.

Ištikrųjų, jei tėvams rupi jų vaikų išganymas, tai kur jį gali sau geriau pelnyti, jei ne vienuoliniame gyvenime. Todėl tėvai, kuriems tas svarbus jų vaikų reikalas rupi ir trokšta, kad vaikai apsirinktų vienuolinį gyvenimą.

AUKOTOJAI:

K. Westfielda, S. Boston, Mass.	3.00
V. Jurgelaitė, S. Boston, Mass.	3.00
Alek. Kašinskaitė, S. Boston, Mass. ..	3.00
Adelė Varžinskaitė, S. Boston, Mass. ..	3.00
Domicele Janušaitė, Waltham, Mass. ..	10.00
V. Nausėda, Chicago, Ill.	1.00
V. Strioga, Chicago, Ill.	1.00
Julijona Živatkauskienė, So. Chicago, Ill.	3.00
M. Mikašauskienė, So. Chicago, Ill.	3.00
O. Kibartienė, S. Boston, Mass.	3.00
Ona Galinaskienė, S. Boston, Mass.	3.00
Pranas Lingevičius, S. Boston, Mass. ...	1.00
Matas Kučinskas, Brooklyn, N. Y.	3.00
Juozapas Kiseriauskas, Kenosha, Wis...	3.00
Kaz. Keris, Chicago, Ill.	5.00
Juozapas Svintiekas, No. Abington, Mass.	3.00

Visiems Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdžiai ačiu. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Budamas jaunu at lieki daug negerų išpažinėių, kaip tai prižadi daugiau to nedaryt, bet paskui ir vėl taip elgiesi; arba kokią sunkią nuodėmę pamažini; arba vėl ant kito bėdą suverti, kad tiktai gautum išrišimą. Paskui kada ateini žmogus į protą, geriau supranti ka talikų tikėjimą, klausydamas kunigo pamokslo, skaitydamas geras knygas ir laikraščius. Tuomet atsimeni, kad kai kurios išpažintys buvo tikrai šventvagiškos. Kas lieka daryti? Ar tas išpažintis nors koku budu galima pataisyti? Ar galima tikėtis amžinos laimės po mirčiai? *D. J. B.*

ATSAKYMAS. — Šventvagiška išpažintis galima ir butinai reikia pataisyti, nes kitaip žmogus mirdamas negali tikėtis amžinos laimės. Kad pataisyti šventvagiška išpažintis reikia eiti išpažinties iš viso gyvenimo. Reikia kunigui pasakyti kiek laiko praėjo nuo paskutinės gerai atliktos išpažinties; kiek kartų į metus žmogus eidavo išpažinties ir prie Komunijos; paskui reikia pasakyti savo visos mirtinos nuodėmės nuo paskutinės gerai atliktos išpažinties, ypatingai atkreipiant daugiau dėmesio į tą nuodėmę, kuri buvo slepiama. Žmogus, gerai atlikęs tokią išpažintį ir padaręs gerą gailestį, gali buti tikras, kad Viešpats Dievas jam bus gailestingas visiems nusidėjėliams. Reikia niekumet neužmiršti, kad tiktai gera išpažintis atidaro dangų kiekvienam nusidėjėliui.

KLAUSIMAS. — Prašau paaiškinti kodėl prieš Komuniją galima rudyti, bet

negalima valgyti arba gerti? *A. K.*

ATSAKYMAS. — Šv. Bažnyčia įsako, kad žmogus, norėdamas priimti šv. Komuniją, turi nuo 12 valandos nakties nieko nevalgyti ir negerti, nebent butų ligonis mirties pavojuje; tuomet nuo šio įsakymo paliuosuojamas. Kadangi rukymas nėra joks maistas, kuris galėtų buti pervirškinamas į žmogaus kūną ar kraują, yra pilnai leistinas prieš šv. Mišias ir Komuniją.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė jeigu kalvis, dirbdamas kompanijos dirbtuvėje, pasidaro sau kokią kaltą ar plaktuką iš gelžgalių, kurie eina į atmatas?

“Laivo” skait. iš Roseland.

ATSAKYMAS. — Jeigu kalvis ima tokius gelžgalius, kurie yra išmetami, ne parduodami — gali be jokios nuodėmės juos sunaudoti. Bet jeigu tie gelžgaliai yra kompanijos kokiems nors tikslams vartojami, parduodami — tokius gelžgalius imti butų skriauda. Kiekviena skriauda yra nuodėmė, kurios didumas priklauso nuo prasikaltimo arba daikto didumo vertės. Antra, koks nors įnagis sau pasidirbti tame laike, kada reikia darbdaviui dirbti, irgi esama skriaudos, kurios didumas priklauso nuo laiko ilgumo, darbdavio nenaudai išaikvoto. Liuosu laiku nors ir kompanijos dirbtuvėje darbininkas gali vartoti kompanijos įrankius sau kokius mažniekius pasidaryti. Šituose visuose atvejuose geriausia užvaizdų atsiklausti, tuomet nebus jokių abejojimų.

320

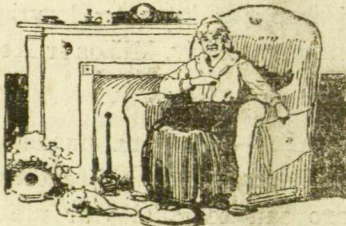
L A I V A S

KLAUSIMAS. — Prašau man paaiškinti ar tie žmonės, kurie skaito "Laivą" yra tuo pačiu ir Lietuvių Kolegijos remėjai, ar jie turi kokį kitą dar mokėti mokėti?
J. S. — Ladd, Ill.

ATSAKYMAS. — "Laivo" skaitytojai, kurie užsimoka už laikraštį \$2 į metus, neturi nieko bendra su Lietuvių Ko-

legijos remėjais. — Kas nori būti Kolegijos remėjai, tie turi mokėti \$3 į metus. Už tuos pinigus jie gauna "Laivą" velniui ir dar už juos laikomos dvejios šv. Mišios kas metai, neskaitant kitų dvasinių naudų, kurios jiems tenka iš vienuolyno dvasinio išlo, kadangi remėjai yra vienuolyno dvasinių malonių dalyviai.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtas ir aštuoniasdešimtas metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.